

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 21/02-55

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 1. decembra 2005 v pléne zloženom z predsedu Jána Mazáka a zo sudcov Jána Auxta, Juraja Babjaka, Eduarda Báránya, Alexandra Bröstla, Ľubomíra Dobríka, Ľudmily Gajdošíkovej, Juraja Horvátha, Jána Lubyho, Lajosa Mészárosa a Štefana Ogurčáka o návrhu skupiny 31 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky zastúpenej advokátom JUDr. E. V., B., na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky, a to § 187 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov s čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 48 ods. 2 a s čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd v spojení s čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, s čl. 38 ods. 2 a s čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a s čl. 6 bodom 1 a bodom 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky prípušťa a konanie zastavuje.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 18. júla 2002 doručený návrh skupiny 31 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej „navrhovateľ“ alebo „skupina poslancov“), zastúpenej advokátom JUDr. E. V., B., na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to § 187 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) s čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 47 ods. 2 ústavy, s čl. 48 ods. 2 a s čl. 50 ods. 3 ústavy, s čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení s čl. 37 ods. 2 listiny, s čl. 38 ods. 2 a s čl. 40 ods. 3 listiny a s čl. 6 bodom 1 a bodom 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Ústavný súd predbežne prerokoval návrh navrhovateľa na neverejnom zasadnutí 24. októbra 2002 a po zistení, že spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 a § 37 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ho uznesením č. k. PL. ÚS 21/02-17 prijal na ďalšie konanie. Súčasne nevyhovel návrhu navrhovateľa na pozastavenie účinnosti § 187 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo 16. novembra 2005, doručeným ústavnému súdu 21. novembra 2005, v súlade s ustanovením § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 96 Občianskeho súdneho poriadku vzal svoj návrh v celom rozsahu späť a ústavný súd požiadal, aby konanie o ňom v celom rozsahu zastavil.

Dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že prijatím zákona č. 422/2002 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov z 20. júna 2002 s účinnosťou od 1. októbra 2002 síce neboli priamo zmenené tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré sú

predmetom tohto konania, avšak došlo k zmene právnej úpravy neverejného zasadnutia v § 241, § 242 ods. 2 a § 243 Trestného poriadku, na základe ktorých bola účasť prokurátora z neverejného zasadnutia vylúčená.

Uvedenou zmenou bola právna úprava neverejného zasadnutia uvedená do súladu s čl. 47 ods. 3 ústavy, podľa ktorého „Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní“, ako aj s čl. 37 ods. 3 listiny.

Späťvzatie návrhu skupina poslancov ďalej odôvodnila prijatím zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, ktorý vychádza z odlišnej úpravy inštitútu predbežného prejednanie obžaloby a v ustanovení § 243 ustanovuje, že predbežné prejednanie obžaloby sa vykoná na verejnom zasadnutí, neverejné zasadnutie pritom tento zákon predpokladá len v taxatívne uvedených prípadoch.

Podľa navrhovateľa *„Zmenou základných princípov inštitútu neverejného zasadnutia ako aj prijatím nového trestného poriadku... konanie o súlade §187 ods. 1 TP s čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 48 ods. 2 a s čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, s čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd v spojení s čl. 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, s čl. 38 ods. 2 a s čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a s čl. 6 bodom 1 a bodom 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd stratilo svoj pôvodný zmysel a už nemá ďalšie opodstatnenie“.*

Ústavný súd pripomína, že späťvzatie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov nie je úkonom, ktorému sa v takomto konaní priznávajú automaticky účinky vedúce k zastaveniu konania. Potvrďuje to aj judikatúra ústavného súdu, ktorá obsahuje nielen súhlas so späťvzatím návrhu, ale aj nesúhlas s takýmto úkonom navrhovateľa (porovnaj napr. PL. ÚS 14/02).

Ústavný súd po analýze vzťahu medzi pôvodným návrhom na začatie konania a zmenou neverejného zasadnutia, ako aj zmenenou koncepciou inštitútu predbežného

prejednávania obžaloby konštatuje, že odôvodnenie, ktorým navrhovateľ vzal späť návrh na začatie konania, má rozumnú oporu v novelách Trestného poriadku.

Z procesného postupu navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ prestal v konaní o súlade právnych predpisov tvrdiť a preukazovať obsahový rozpor namietaných ustanovení Trestného poriadku s označenými článkami ústavy, listiny a dohovoru. Takýto rozpor je však základným procesným predpokladom nielen na to, aby ústavný súd návrh prijal na ďalšie konanie, ale aj na to, aby o ňom aj v merite veci konal a rozhodoval (porovnaj § 37 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený procesný predpoklad na ďalší postup ústavného súdu za daného stavu nie je splnený.

Tieto základné východiská spolu s názorom ústavného súdu, podľa ktorého späťvzatie návrhu v tomto konaní a jeho zastavenie netvorí prekážku veci rozhodnutej pre prípadný iný návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov (porovnaj PL. ÚS 14/02), viedli k tomu, že ústavný súd nezistil žiadnu ústavnú prekážku, pre ktorú by späťvzatiu návrhu navrhovateľa v tomto konaní nemohol priznať právne účinky. Dôsledkom týchto účinkov je zastavenie konania pre odpadnutie jeho predmetu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o zastavení tohto konania (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2005